

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Filip Debruyne
De parochie is verantwoordelijk
voor de eigen teksten

ALGEMENE REDACTIE

tel. 03 210 08 40
fax 03 210 08 49
redactie.kerkenleven@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
Catapult, Antwerpen
Lay-out & Zetwerk
NV Halewijn

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30
fax 03 210 08 36

© copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK *& leven* zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

OPGEPIKT

VOOR U BESPROKEN

ONDER VRIENDEN

Polyphony, toonaangevend Brits koor onder de bezielende leiding van Stephen Layton, maakte al een hele tijd geleden deze hemelse opname van religieus en minder religieus koorwerk van 'twee vrienden', de Noorse componist Edvard Hagerup Grieg en de Australiër (maar in werkelijkheid vooral kosmopoliet) Percy Grainger. Laatstgenoemde was bevriend geraakt met de oudere Grieg, een jaar of zo vóór de dood van de Noor op 4 september 1907. Ze ontmoetten elkaar in Londen, waar de jonge pianist Grainger een huiscconcertje stoffeerde met een vertolking van Griegs Noorse volksliederen en boerendansen.

Sindsdien wordt Grainger in encyclopedieën steevast bestempeld als „Griegs laatste vrouweweling”, ook al had die ‘vertrouweling’ slechts tien dagen gelogeed bij de Griegs in Noorwegen. Vanaf 1907 beijverde Grainger zich echter tot zijn eigen laatste snik in 1957 om het werk van de Noorse componist in de actualiteit te houden (en ook meteen zichzelf te promoten). Soms lijkt die fascinatie wel wat op ‘stalking’, zij het dat Grieg intussen was gestorven en hem dus nooit kon tegenspreken. Ferruccio Busoni, andere musicus die Graingers vriendschap mocht ervaren, was daarentegen springlevend. Zoveel aandacht voor

Grieg leidde tot een explosieve breuk met hem.

De cd *At Twilight* is een drieluik, met liederen van Grainger als de zijluiken en Griegs psalmzettingen Opus 74 als centrale stuk. Die *Fire salmer* ofte vier psalmen, a capella voor groot koor en met baritonsolo componeerde Grieg in het najaar van 1906, toen hij besepte dat zijn ‘dagen geteld waren’. Het begrip ‘psalm’ moet u echter niet te letterlijk nemen. Het gaat om oude Noorse religieuze teksten, met een typisch luthers accent. Grieg blijft ook in deze composities de miniaturist die schijnbaar ongekunstelde muziek vol fijne details uit de pen schudt. Daardoor spreekt zijn werk ook vandaag haast iedereen aan.

Die liefde voor de perfectie in miniatuurformaat is duidelijk evenzeer een kenmerk van Percy Grainger, die meende dat muziek

van iedereen is en mag zijn: muziek hoort toe aan de vogels en de wilden, evenzeer als aan de cultuurminnaars en de over-geraffineerden. Geen wonder dus dat zijn liederen aan vele bronnen putten en dat Shenandoah en Stormy, naast allerhande folksongs, in een zetting van Percy Grainger niet op deze cd ontbreken. (JC)

Percy Grainger, Edvard Grieg, *At Twilligt. Choral music*, door David Wilson-Johnson (bariton) en Paul Agnew (tenor) met Polyphony onder leiding van Stephen Layton, Hypérion (distributie Lavial), CDH55236, richtprijs 9 euro.

EVEN STOP

DE LEUVENSE MIS

Mia BERTMANS

Het wordt een traditie, *de Leuvense mis*. Voor- en tegenstanders lieten de laatste weken van zich horen. Goede promotie voor het Leuvens dialect, klinkt het. Een show, zeggen anderen. Propaganda voor de stad. Folklore is dat, maar geen mis. Daar midden tussenin zwalp ik met gemengde gevoelens. Wat is van al die meningen terecht of onterecht? De enige manier om er duidelijkheid in te krijgen voor mezelf, is de daad bij het woord voegen en aan den lijve ervaren wat zo'n eucharistieviering te weegbrengt. Dus stap ik op naar

de *Derde missa Lovaniensis*, een initiatief van deken Dirk de Gendt en de Sint-Pietersparochie met de hulp van d'Akademie van 't Leives. Amper tien na tien zit de kerk bomvol. Geen plek te vinden. Met wat wringen vind ik nog net één plaatsje op de derde laatste rij. Tientallen staan achteraan recht. En het is stil, een zachte stilte. Er komen mensen uit Tervuren, uit Tienen. „Zij komen van heinde en ver.” Het treft me, nooit deze kerk zo vol gezien. De klok galmt. De suisse statig en mooi. De voorgangers, de lectoren, — allen treden ze met eerbied naar het altaar. En het koor zet in:

„God, onzen Heer.” In echt plat Leuvens.

Wat ik niet verwacht heb, gebeurt. Het ontroert me. Plotseling ervaar ik heel sterken intens dat God er is voor iedereen. Dat iedereen bij Hem welkom is, in welke taal of dialect ook, dat maakt niet uit. Wie je ook bent, Hij verstaat ons. Hij is bij ons. Wees welkom.

Het wordt een hartelijke *begreuting*. De dienst verloopt ingetogen en met ernst. Ik bespeur het showelement niet, als het er al was. Ik kan bidden, voel me verbonden met mensen om me heen die ik niet ken. Dit is mooi, dit is goed. De lectoren lezen in een prachtig dialect en met een overtuiging die ik zelden hoor: „*Me bidde vei meud en kracht, ouver al de verjeite gruppen en mindereide.*” De woorden dringen dieper door dan anders, ze raken. Opmerkelijk, zo'n mis. Stilaan worden mijn ge-

menge gevoelens duidelijker: dit mag er zijn. Niet elke zondag, maar zo eens per jaar met velen samen tot ons Heer bidden en zingen met vertrouwde woorden en klanken, is toch heel bijzonder.

We zouden geen echte Leuvenaars zijn, indien deze dienst niet werd besloten met een pintje in het stadhuis. Daar hoor je unaniem, dat het een mooie viering was. En wat de zoektocht naar een nieuwe naam voor het Fochplein betreft — want ook dit komt ter sprake — een voorstel. „*Sint-Pietersplein lak as in Rueme*”, poneert pastoor Dirk spontaan in het publiek. Zou hij dat ook nog klaar-spelen?

't Es toch wel ne straffe kadei, den dieeken van Leive!

Zondagsgebed

Bij de 1ste zondag in de veertigdagentijd

Manu Verhulst

Als een ballonvaart zou ons bidden kunnen zijn: afstand nemen van de aarde, niet meer geconfronteerd worden met de realiteit van elke dag, maar opstijgen naar een ander niveau, een ander gezichtsveld, een andere invalshoek.

Als een ballonvaart zou ons bidden kunnen zijn. Want er is een terugkeer, een onvermijdelijk naar beneden komen, zich weer overgeven aan de zwaartekracht, maar nooit meer zonder de ervaring het anders te hebben bekeken. God, laat ons nu en dan ten hemel varen om te beseffen hoe betrekkelijk ons leven en ook ons sterven is.

Zondagsgebed plukt uit de *Gebedskalender Kerk & Leven 2011*. Deze handzame scheurkalender, met vermelding van alle heiligen van de dag en dagelijks een aangepast gebed, is tegen 15 euro (zonder verzendingskosten) te koop in een van de liturgische centra in uw buurt: De 3 Lelliën, Leopoldstraat 59, 2000 Antwerpen, 03/231.03.39 · De 3 Provinciën, Abdijstraat 1, 3271 Averbode, 013/78.04.60 · De Wijngaard, Begijnhof 4, 8000 Brugge, 0477/26.56.17 · Incontri, Kolenmarktstraat 61, 1000 Brussel, 02/509.97.32 · LKD, Dijkstraat 32-34, 9200 Dendermonde, 052/20.19.76 · Carmelitana, Burgstraat 46, 9000 Gent, 09/225.48.36 · Pascali, Nederpolder 16, 9000 Gent, 09/223.40.30 · De Bron, Marktstraat 88, 8530 Harelbeke, 0477/26.56.17 · PIC, Tulpinstraat 75, 3500 Hasselt, 011/21.29.46 · Castrum Abdij Keizersberg, Mechelsestraat 202, 3000 Leuven, 016/31.00.65 · De Peerle, Frederic de Merodestraat 18, 2800 Mechelen, 015/29.84.62 · De Branding, Kerkstraat 22, 8400 Oostende, 0477/26.56.17 · Hermieuwen, Noordstraat 100, 8800 Roeselare, 051/20.15.41 · De Vlaspit, Vlasfabriekstraat 14, 1060 Sint-Gillis, 02/533.29.39 · De Oude Linden, Abdijstraat 40 c, 2260 Tongerlo, 014/53.82.13.

UIT DEN GROOTEN VOLKSKALENDER VAN PAUL VAN ZUMMEREN

Kristien VAN ZUMMEREN

Alle weerspreuken voor deze tijd van het jaar zijn het er roerend over eens: er mag in maart liefst geen neerslag zijn.

Die hoop drukten onze voorouders in spreekvorm uit:

**MAARTSE REGEN
BRENGT GEEN ZEGEN.**

Een andere:
**VOCHTIGE MAART,
DE BOEREN SMARTEN BAART.**

Nog anders:
**EEN NATTE MAART
IS MAAR WEINIG WAARD.**

Nee, zeiden onze agrarische voorouders: hoe droger maart is, hoe beter:
**STOF IN MAART
IS GOUD WAARD.**

Hoe droger, hoe liever, zeiden ze:
**EEN SCHEPEL STOF IN MAART,
IS EEN DAALDER WAARD.**

Maar sommigen meenden dat die daalder toch niet voldoende de waarde van een droge maart weergaf. Dus zeiden ze:
**STUIFT HET STOF IN MAART
'T IS DE BOEREN GOUD WAARD.**

En de boeren met het meeste opportunisme zagen het als volgt:
**DROGE MAART
NATTE APRIL
KOELE MEI
VULLEN DE SCHUUR EN DE KELDER ERBIJ.**